

Angol nyelvű változat

Corel PHOTO-PAINT X3

Testre szabás

Dr. Péterfy Kriszta

Minden jog fenntartva, beleértve bárminemű sokszorosítás, másolás és közlés jogát is.

Kiadja a Mercator Stúdió
Felelős kiadó a Mercator Stúdió vezetője
Lektor: Gál Veronika
Szerkesztő: Pétery István
Műszaki szerkesztés, tipográfia: Dr. Pétery Kristóf

ISBN 963 606 518 7

© Dr. Pétery Kristóf PhD, 2006
© Mercator Stúdió, 2006

Mercator Stúdió Elektronikus Könyvkiadó
2000 Szentendre, Harkály u. 17.
T/F: 06-26-301-549
06-30-30-59-489

TARTALOM

TARTALOM	3
ELŐSZÓ	4
TESTRE SZABÁS	8
A munkaterület beállítása	9
Új munkaterület létrehozása	10
A kezelőfelület kivitele	11
A kezelőfelület behozatala	12
A billentyűzet beállítása	14
Alapértelmezett billentyűparancsok	16
Menük beállítása	26
Eszköztárak beállítása.....	26
Alapértelmezett ikonparancsok.....	29
A PROGRAM MENÜSZERKEZETE	70
Fájl menü.....	70
Szerkesztés menü	71
Nézet menü	73
Kép menü	74
Effektusok menü.....	78
Maszk menü	83
Objektum menü	84
Animáció menü.....	87
Web menü	88
Eszközök menü	89
Ablak menü.....	89
Súgó menü	93
KIFEJEZÉSEK TÁRA	95
IRODALOM	126

ELŐSZÓ

Tisztelt Olvasó!

A grafikus programok a képkezelés-és tárolás szempontjából két csoportra oszthatók. A vektorgrafikus szoftverek az ábrázolás során a képet alkotó alakzatokat matematikai egyenletekkel írják le, ebből adódik az az előny, hogy az ilyen képek korlátlan mértékben nagyíthatók és kisebb helyet foglalnak el, hátrányuk, hogy fényképek kezelésére nem alkalmasak (bár ma már léteznek hibrid rendszerek is). Ezzel szemben a rasztergrafikus kép pixelekből áll, és az állományok a kép minden egyes képpontjának színét és egyéb jellemzőit eltárolják. E tárolási és feldolgozási mód előnye, hogy minden egyes képpont külön szerkeszthető, így fényképek feldolgozására, retusálására kiválóan használható, hátránya viszont az, hogy ezek a képek sokkal nagyobb lemezterületet foglalnak és a számítógép memóriájának méretével szemben is igényesebbek, ugyanakkor az ilyen képek minőségromlás nélkül csak korlátozottan nagyíthatók.

A rasztergrafikus programok közé tartozik a kanadai Corel cég PHOTO-PAINT nevű programja is, amelyet a CorelDRAW Graphics Suite programcsomag részeként szerezhethetünk be. A program az ipari szabvány Adobe Photoshop rasztergrafikus képfeldolgozó szoftver legnagyobb riválisa. Nem elhanyagolható szempont, hogy a CorelDRAW Graphics Suite teljes programcsomag ára kevesebb, mint az Adobe Photoshopé. E program Linuxos változata is elérhető, olykor ingyen letölthető a Corel cég honlapjáról (linux.corel.com).

Ugyanakkor a Corel programcsomagjában a következő komponenseket is megkapjuk:

- ◆ internetes honlapszerkesztőt, vektoros rajzoló és irodai marketinges szoftvert (ez maga a CorelDRAW program),
- ◆ fényképszerkesztő és festőprogramot (Corel Photo-Paint),
- ◆ a bittérképből vektoros képet előállító szoftvert (Corel PowerTrace),

- ◆ az animációk és akár programba ágyazott képek mentésére szolgáló „képlapó” programot (Corel Capture),
- ◆ teljesen új a digitális fényképezőgépek nyers képformátumának kezelésére szolgáló Pixmantec RawShooter program,
- ◆ a munkák automatizálásához a Microsoft Visual Basic for Applications ipari szabvány szerint elkészített programnyelvet,
- ◆ a fontok telepítésére, eltávolítására, csoportosított megjelenítésére használható betűkészlet-kezelőt (Bitstream® Font Navigator),
- ◆ a CorelDRAW csomag programjaival előállított PDF-állományok megtekintéséhez PDF-olvasót (Adobe Acrobat Reader),
- ◆ valamint grafikus szűrőként Adobe Photoshop kompatibilis plugin programokat (Digimarc Digital Watermarking, Human Software Squizz!).

A Photoshophoz hasonlóan ezzel a szoftverrel szintén mindenféle képfeldolgozással kapcsolatos probléma megoldható. Ugyancsak a Photoshophoz hasonló megoldásokat, ott kvázi szabvánnyá vált gyakorlatot követték a Corel PHOTO-PAINT program készítői.

Ezek közé tartozik a rétegek kezelése (amikor a kép jellemző réseit különböző rétegekre helyezük, és rétegenként módosítjuk), vagy a beépülők, azaz a „plugin”-ek használata (ezek egy külön könyvtárban elhelyezkedő, esetleg más fejlesztőtől származó, speciális funkciójú fájlok, külön programok, amelyek betöltés után beépülnek a program menürendszerébe).

A képek rétegenkénti kezelése azért előnyös, mert a rétegekre helyezett objektumokat a kép más rétegeinek módosítása nélkül változtathatjuk meg, tartalmukat önállóan mozgathatjuk. A rétegeket átlátszóvá tehetjük, közöttük különféle csoportosítási és egyéb műveleteket végezhetünk, sorrendjüket másíthatjuk, rajtuk külön-külön más grafikus szűrőt alkalmazhatunk stb.

A beépülők legtöbbje egyfajta grafikus szűrő, a szaknyelvi zsargonban „effekt”, de készültek, fájlátalakító, védjegykezelő pluginek is. A grafikus szűrők a kép kijelölt részén vagy az aktuális réteg tartalmán hajtanak végre valamilyen látványosak műveletet. Ezeket a szűrőket néhány másik programban (például az Adobe Illustrator, Adobe Photoshop, CorelDraw, Paint Shop Pro szoftverekben) is használhatjuk.

A Corel PHOTO-PAINT program 2003-ban megjelent 12-es változatát 2004-ben részlegesen lokalizálták, azaz a teljes felhasználói felület nyelvét magyarra fordították, viszont a sűgő nyelve angol maradt. 2006-ban jelent meg a programcsomag legújabb változata a CorelDRAW X3 Graphics Suite. Várhatóan az előző változathoz hasonló módon ezt is magyarra fordítják. Ez a kötet még az angol nyelvű változatot tárgyalja. Természetesen, ha lokalizálják a szoftvert, írunk a magyar nyelvű változatról is. A programmal kapcsolatos részletes szakirodalom – eltekintve a Mercator Stúdió könyveitől – utoljára csaknem tíz évvel ezelőtt (a 4-es változathoz!) jelent meg. Ezért is tanácsos könyveinket beszerezni...

A szoftver munkakörnyezete egyszerű, interaktív, a felhasználói felületet mindenki könnyen átalakíthatja úgy, hogy a legjobban segítse a hatékony munkát. Az ismeretlen szavakat, kifejezéseket általában első előfordulásuk helyén mutatjuk be, magyarázzuk. A magyar kifejezéseknél igyekeztünk következetesen alkalmazni a lokalizáció eredményeit is.

Ebben a kötetben a program kezelő felületeinek átalakítási lehetőségeiről lesz szó. A testre szabáshoz hozzátartozik a rajzeszközök alapértelmezett tulajdonságainak beállítása is, amelyet az egyes rajzeszközök bemutatásánál korábban részleteztünk. Itt a menüszerkezet és az eszköztárak, ikonok átalakítását, a program működésének alapvető befolyásolását tárgyaljuk. A program korábbi lehetőségeit jelentősen kibővítették e területen is. Csaknem ezer ikon elhelyezésével, funkcionalitásával gazdálkodhatunk.

A testre szabási funkciókat munkakörnyezetünk alakítása érdekében alkalmazzuk, hogy az optimális legyen a könnyű, gyors munkavégzés és nem utolsósorban kellemes, ergonomikus feltételek szempontjából. A testre szabást követően bemutatjuk a program alapértelmezés szerinti billentyűparancsait és menüszerkezetét (most a lokalizált változatot).

Az itt leírtak megértéséhez és alkalmazásához különösebb számítástechnikai ismeretekre nincs szükség, elegendő a Windows operációs rendszer alapfokú ismerete. Könyvünk alapjául egy Windows rendszeren futó, angol nyelvű X3-as változat szolgált.

A könyvet ajánljuk azoknak, akik kényelmesen, gyorsan, tetszős formában szeretnék elkészíteni dokumentumaikat, rajzaikat,

fényképeiket optimálisan szeretnék feldolgozni, amihez ezúton is sok sikert kívánunk.

A papír alapú – hagyományos – könyvek kezelési módja némiképpen módosul az elektronikus könyvet „forgatók” számára. Ez a könyv az ingyenes Acrobat Reader 5.0, Adobe Reader, illetve Adobe e-Book Reader segítségével olvasható. Akinek nincs ilyen programja, az letöltheti többek közt a www.adobe.com webhelyről is. Az ilyen típusú könyvek igen előnyös tulajdonsága, hogy a képernyőn megjeleníthető a tartalomjegyzék, amelynek + ikonjaival jelölt csomópontjaiban alfejezeteket tartalmazó ágakat nyithatunk ki. A tartalomjegyzék bejegyzései ugyanakkor ugróhivatkozásként szolgálnak. Ha egy fejezetre akarunk lépni, akkor elegendő a bal oldali ablakrészben megjelenített könyvjelző-lista megfelelő részére kattintani. Sőt az ilyen könyvek teljes szövegében kereshetünk.

Végezetül: bár könyvünk készítése során a megfelelő gondossággal igyekeztünk eljárni (beleértve a tartalmi pontosságot és a mondanivalót tükröző formát), ez minden bizonnyal nem óvott meg a tévedésektől. Kérem, fogadják megértéssel hibáimat.

Szentendre, 2006. április

Köszönettel

a szerző.

TESTRE SZABÁS

Ebben a kötetben a program kezelő felületeinek átalakítási lehetőségeit tárgyaljuk. A testre szabáshoz hozzátartozik a rajzeszközök alapértelmezett tulajdonságainak beállítása is, amelyet az egyes rajzeszközök bemutatásánál korábban részleteztünk. Itt a menüszerkezet, eszköztárak, és az ikonok átalakítását, a program működésének alapvető befolyásolását tárgyaljuk. A testre szabási funkciókat munkakörnyezetünk alakítása érdekében alkalmazzuk, hogy az optimális legyen a könnyű, gyors munkavégzés és nem utolsósorban kellemes, ergonomiai feltételek szempontjából. A beállítási lehetőségek kissé módosultak az előző programváltozathoz képest.

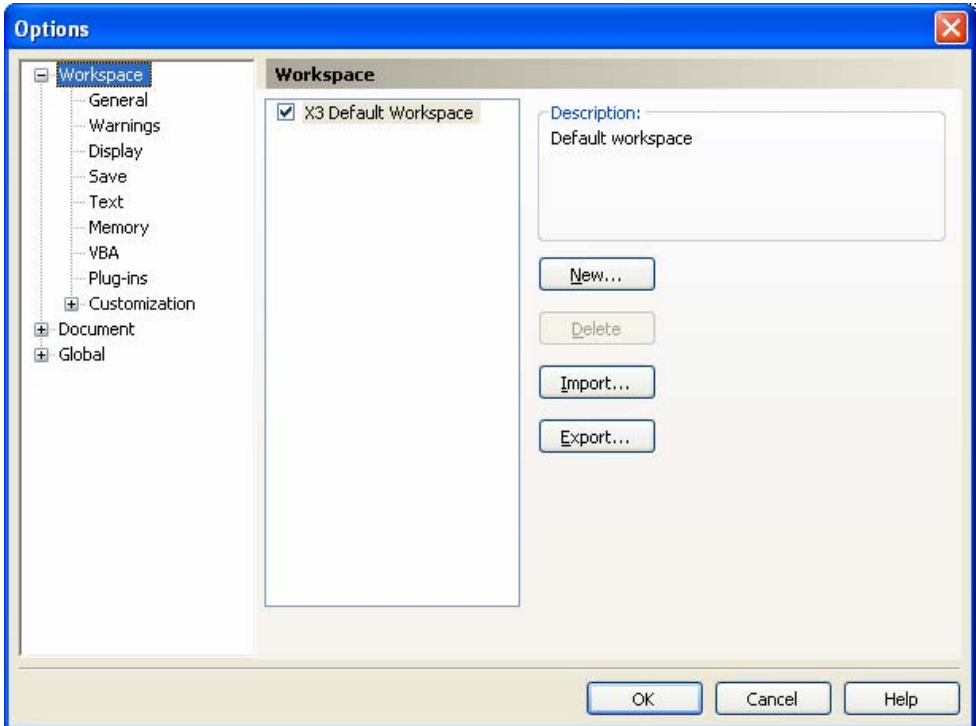
A Corel PHOTO-PAINT X3-ban a **Tools** (Eszközök) menü **Options** (Beállítások), illetve **Customization** (Testreszabás) parancsával, vagy egy ikon helyi menüjének **Customize** (Testreszabás) ▶ **Toolbar Item** (Eszköztárelem) ▶ **Properties** (Tulajdonságok) parancsával állítjuk be a Corel PHOTO-PAINT megjelenését, a gyorsbillentyű-kombinációkat, a menük és az eszköztárak tartalmát, az elérhető dokkolt ablakokat és redőnymenüket, a színpaletta kezelésének parancsait stb. Ugyanezek a parancsok indíthatók a

 Beállítások, Testre szabás ikonokkal is. Ezek az ikonok az **Options** párbeszédpanel hierarchikus lapszerkezetének egy-egy ágát jelentik meg, ahonnan a struktúrában feljebb lépve természetesen a többi ág is bejárható.

Az ágakat a panel bal oldalán látható ikonokra kattintva nyithatjuk ki és a ikonokra kattintva zárhatjuk be (lásd az 1. ábrát). A színkezelés beállítását a **Tools/Color Management** (Eszközök/Színkezelés) parancssal végezhetjük, amely kikerült az **Options** (Beállítások) párbeszédpanelből.

A munkaterület beállítása

A munkaterület beállítása – ahogy az 1. ábrán látható – a megjelenítéstől a memória-kezelésen át, az eszköztárak jellemzőinek meghatározását jelenti. Ezek a program felhasználóitól, illetve a program alkalmazási területeitől függően eltérőek lehetnek. Munkaterületünk – a következők szerint – személyre szabott beállításait elmenthetjük (lásd a *Kezelőfelület kivitele* című részt), elektronikus levélként elküldhetjük, így többen használhatják ugyanazt a munkakörnyezetet, majd a közös munka végétével visszatérhetnek saját munkaterületükhöz (lásd a *Kezelőfelület behozatala* című részt).

1. ábra

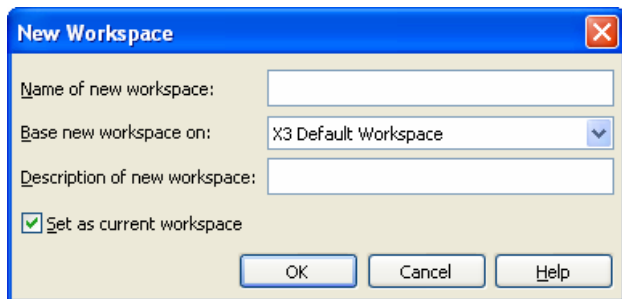
Az elmentett munkaterület-beállítások a **Tools** (Eszközök) menü **Options** (Beállítások) parancsával, a **Ctrl+J** billentyűkombinációval,

vagy a fenti ikonok valamelyikével megjelenített **Options** párbeszédpanel **Workspace** (Kezelőfelület) lapján keresztül betölthetők.

Ez a lap kiválasztható a párbeszédpanel bal felső sarkában megtalálható listáról is (lásd az 1. ábrát). A munkaterületek listája alaplapotban az *X3 Default Workspace* (X3 alapértelmezett kezelőfelület) beállítást tartalmazza.

Új munkaterület létrehozása

Különleges, esetleg egy csoport tagjaként kapott feladatainkat sokkal jobban megoldhatjuk, ha a feladathoz legjobban illeszkedő munkaterületet állítjuk be. Ehhez első lépésként létrehozuk az új munkaterületet az **Options** (Beállítások) párbeszédpanel *Kezelőfelület* elemének választása után megjelenő **New** (Új) nyomógombra kattintva (lásd a 2. ábrát). A **Name of new workspace** (Új kezelőfelület neve) mezőben adjuk meg a munkaterület nevét, amely a létrehozást követően megjelenik az **Options** párbeszédpanelen is.

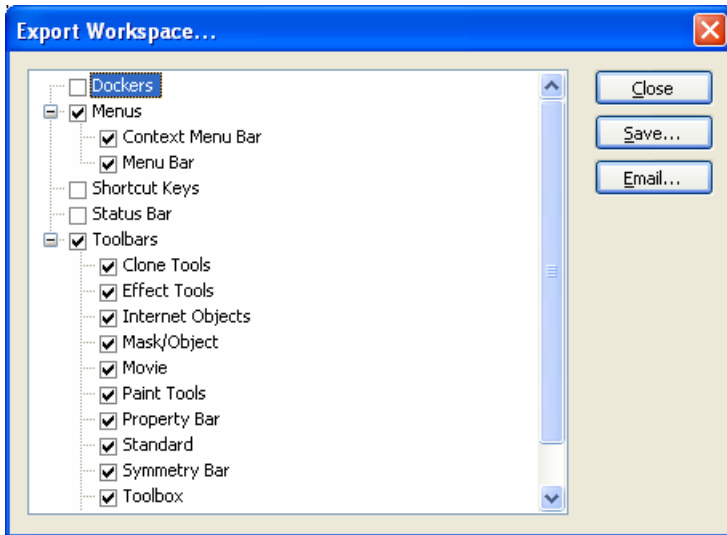
2. ábra

A **Base new workspace on** (Új kezelőfelület alapja) listában mintát választhatunk a korábbi munkaterület beállítások közül. A korábbi beállítások átvételével a testre szabás jelentősen gyorsítható, ugyanis ekkor csak a kiválasztott munkakörnyezettől eltérő tulajdonságokat kell meghatározni. A **Description of new workspace** (Új kezelőfelület leírása) mezőben hosszabb magyarázatot fűzhetünk a munkaterület beállításához, amely az **Options** panel **Description** (Leírás) mezőjében nyújt majd tájékoztatást a megfelelő munkaterület kiválasztásához. A **Set as current workspace** (Aktuális kezelő-

felületként beállítás) jelölőnégyzet kiválasztásával jelezhetjük, hogy azonnal ezt a munkaterületet kívánjuk használni.

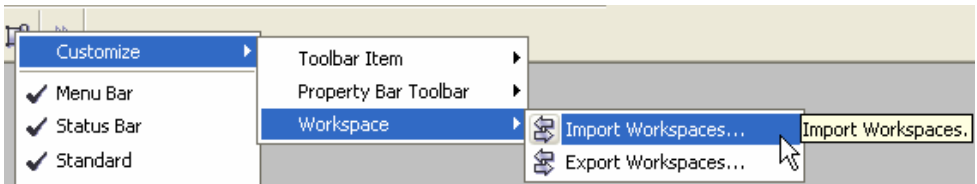
A kezelőfelület kivitele

Nemcsak az **Options** panelen kiválasztott munkaterület egésze, hanem annak egy része, például a saját eszköztár is exportálható az **Export** (Exportálás) nyomógombbal (lásd a 3. ábrát).

3. ábra

A párbeszédpanelen jelölőnégyzetekkel választjuk ki az exportra szánt elemeket. Figyeljük meg, hogy külön menthetők a helyzet-érzékeny menük (*Context Menu Bar*) és a menüsor elemei.

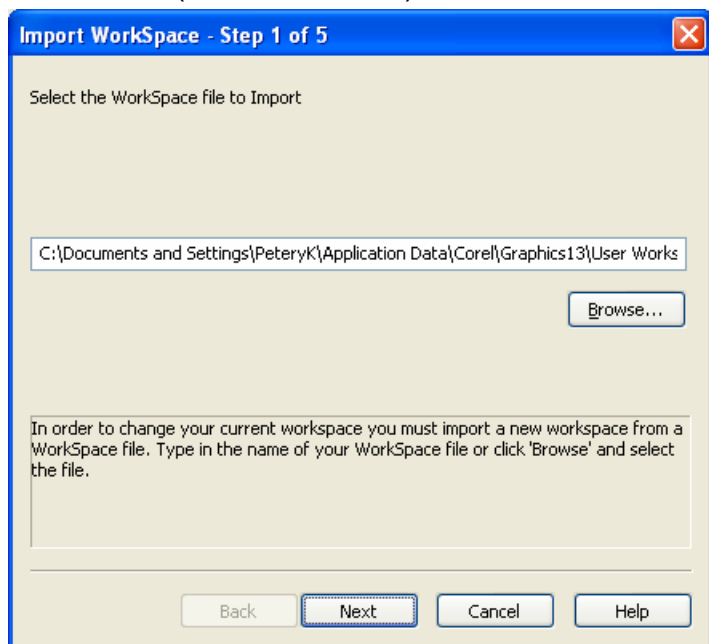
4. ábra

A beállítások után a **Save** (Mentés) nyomógombbal indítjuk a mentést, amely természetesen történhet megosztott hálózati könyvtárba

is, az **Email** nyomógombbal elektronikusan, akár távoli címekre is postázhatjuk a beállításokat tartalmazó munkaterületet. A munkaterület exportálására szolgáló párbeszédpanel megjeleníthető bármely menüelem vagy ikon helyi menüjéből is (lásd a 4. ábrát).

A kezelőfelület behozatala

Az elmentett munkaterületek betölthetők az **Options** panelen található **Import** (Importálás) nyomógombbal vagy tetszőleges menüelem vagy ikon helyi menüjéből is (lásd a 4. ábrát). Ekkor egy importáló varázsló indul el (lásd az 5. ábrát).

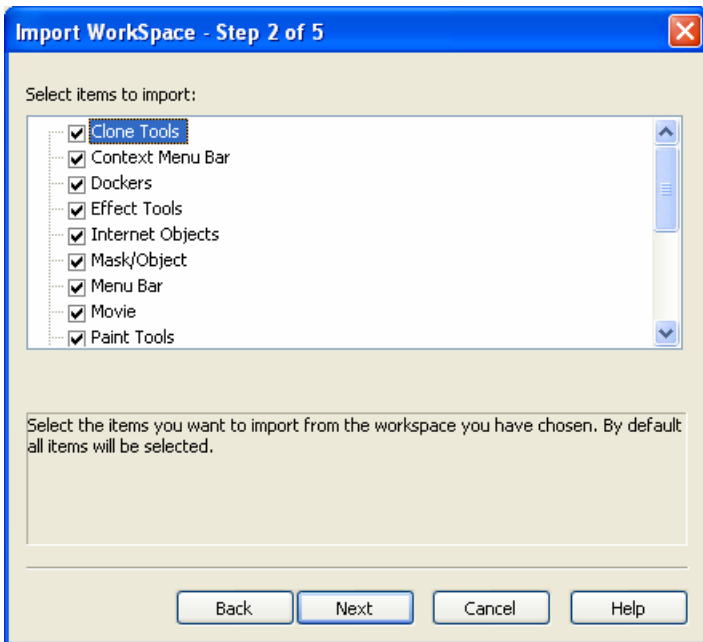

5. ábra

A beolvasandó munkaterület elérési útját írjuk a párbeszédpanel mezőjébe, vagy keressük ki a **Browse** (Böngészés) nyomógombra kattintva. A varázsló második párbeszédpaneljén kiválaszthatjuk azokat a munkaterület-összetevőket, amelyek beállításait át akarjuk venni (lásd a 6. ábrát).

A varázsló harmadik párbeszédpaneljén választhatunk, hogy az új beállításokkal új munkaterületet hozunk létre (**New workspace**)

vagy az aktuális munkaterület beállításait módosítjuk (**Current workspace**). Ez utóbbi esetben a korábbi beállításainkat felülírja a beolvasott állomány, ekkor a varázsló utolsó párbeszédpaneljén saját nevét adhatunk a beolvasott munkaterületnek. Amennyiben új munkaterületet hozunk létre, akkor a varázsló következő párbeszédpaneljén megadhatjuk az új munkaterület alapját és emlékeztető leírását is.

6. ábra

Az új munkaterületek szintén megjelennek az **Options** párbeszédpanel *Workspace (Kezelőfelület)* lapján, ahonnan jelölőnégyzetekkel választhatjuk ki az alkalmazandó beállításokat. A párbeszédpanel **Delete** (Törlés) nyomógombjával törölhetjük a feleslegeseket.

A program bejelentkező képernyőjét, a visszavonható lépések számát stb. a *Workspace/General (Kezelőfelület/Általános)* párbeszédpanel-lapon adjuk meg. A *Display (Megjelenítés)* párbeszédpanel-lapon a munkaterület megjelenését szabályozzuk. A szövegszerkesztéssel kapcsolatos beállításokat a *Text (Szöveg)* lapon végezzük el, az objektummozgatást stb. a *General (Általános)* lapon

adjuk meg. A figyelmeztető hibaüzenetek megjelenítését a *Warnings (Figyelmeztetések)* párbeszédpanel-lapon, a rendszeres automatikus mentések időpontját és helyét a *Save (Mentés)* párbeszédpanel-lapon adjuk meg. A program memóriagazdálkodását a *Memory (Memória)*, a külső fejlesztők által készített bedolgozók (plug inek) elérési útvonalatát a *Plug-ins (Kiegészítők)* párbeszédpanel-lapon határozzuk meg.

A billentyűzet, a menük, az eszköztárak, a színpaletták és a külső csatolások alapértelmezés szerinti tulajdonságait a *Customization (Testreszabás)* csoportban módosíthatjuk. Ezekkel e helyen részletesen foglalkozunk. Ügyeljünk arra, hogy a beállítások egyébként mindig az **Options** panelen kiválasztott munkaterületre vonatkoznak.

A billentyűzet beállítása

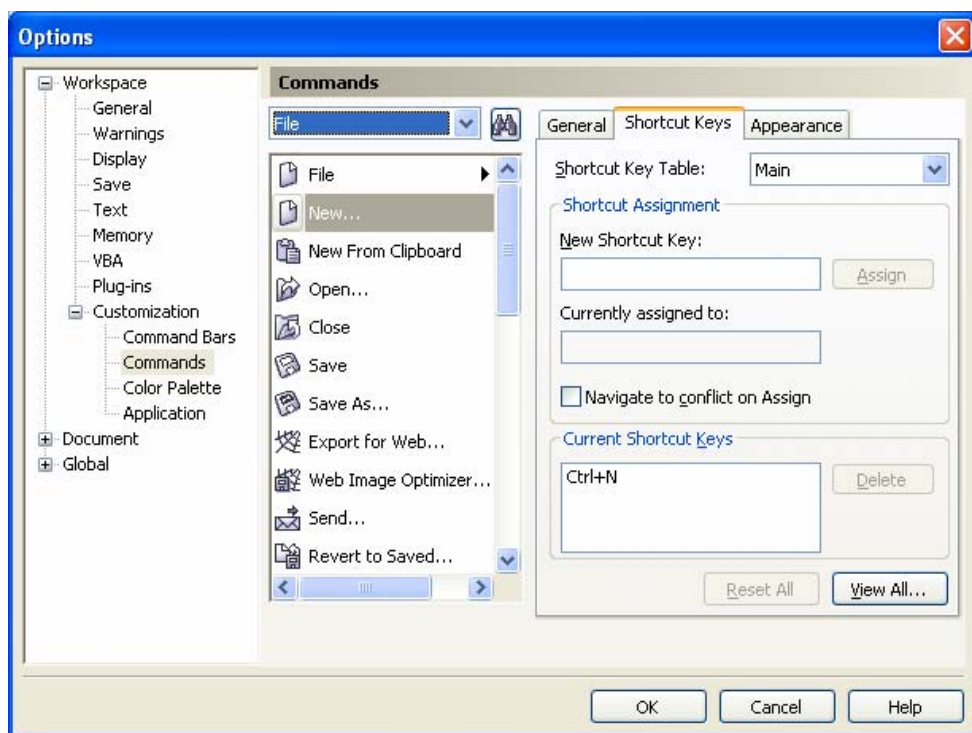
Az **Options** panel *Customization/Commands/Shortcut Keys (Testreszabás/Parancsok/Billentyűparancsok)* lapján rendeljük a parancsokhoz a billentyűkombinációkat (lásd a 7. ábrát). A „gyorsgomb” hozzárendelésekkel jelentősen gyorsítható a munka. Ügyeljünk azonban arra, hogy a programhoz adott billentyű-hozzárendeléseket ne bíráljuk felül (a program telepítésekor érvényes, parancshoz kapcsolt billentyűkombinációkat alább bemutatjuk).

A parancsok szerep szerint csoportosítva jelennek meg a **Commands (Parancsok)** listában. A kategória kiválasztása után a parancsok feladat szerint osztályozott listáján választjuk ki a parancsot vagy megkeressük az ikonra kattintva (ehhez persze a parancs nevét ismernünk kell).

A kiválasztott parancs leírása megjelenik a párbeszédpanel alján, a párbeszédpanel alján a leírás mezőben, a parancshoz tartozó billentyűkombináció a **Currently assigned to** (Jelenlegi hozzárendelés) mezőben. A régi hozzárendelés a **Delete (Törlés)** nyomógombbal törölhető.

A billentyűzet „forró gombjai”, azok a rövidített parancskiadási módok, amelyek egyetlen gombkombináció lenyomásával teszik lehetővé az utasítások kiadását. Megadhatjuk az egyes paran-

csokhoz tartozó vezérlő gombokat az **Alt**, **Ctrl**, **Shift** váltóbillentyűkkel együtt. Új billentyűkombináció-hozzárendeléshez először válasszuk ki a megfelelő parancsot a listán, majd kattintsunk a **New Shortcut Key** (Új billentyűparancs) mezőbe. Ezután nyomjuk le a parancshoz rendelni kívánt billentyűkombinációt. Ha az adott billentyűkombinációt korábban már hozzárendelték egy parancshoz, akkor az megjelenik a **Current Shortcut Keys** (Jelenlegi billentyűparancsok) mezőben. A gyorsgomb hozzárendelést az **Assign** (Hozzárendel) nyomógombra kattintva végezzük.

7. ábra

A **Navigate to conflict on Assign** (Ütközés figyelése) jelölőnégyzet kiválasztása után egy régi billentyűkombinációval azonos billentyűparancs megadásakor a program automatikusan a régi beállítást mutatja. A **Reset All** (Mindent visszaállít) nyomógomb lenyomása után a program a módosítás előtti billentyű-hozzárendeléseket állítja vissza.